

Moj spomenik

*Ne hčere ne sina
po meni ne bo,
dovolj je spomina,
me pesmi pojo.*

Spomin, takšen ali drugačen, toda Valentin ga je dobil. Po 20-letnem »sprehajanju« po raznih načrtih

»Je, predvsem zato, ker jim je kljub velikim težavam (o katerih bomo spregovorili ob koncu) le uspelo pripraviti vrsto razstav in drugih kulturnih prireditvev. Prostor namenjajo predvsem mladim, še neujeljavljenim umetnikom, amaterjem, šolskim otrokom. Tudi z obiskom so v zadnjem času vse bolj zadovoljni. Dober glas se širi v deveto vas, in tako se je tudi glas o domačiji razširil med ljudmi. Kljub temu pa sami priznajo, da je še vedno premalo storjenega za reklamo in da bo temu v prihodnje potrebno posvetiti več pozornosti. Prvi korak v tej smeri bodo naredili že v kratkem, s postavitvijo oglasnega panoja ob Vodnikovi cesti.

*Redila me Sava,
Ljubljansko polje,
navdale Triglava
me snéžne kopé.*

Ni pa šišenski kulturni hram v celoti dosegel svojega namena, predvsem zaradi neurejenega statusa. Sedaj upravlja z domačijo Zveza kulturnih organizacij, kar pa ni trajna rešitev.

*Od nekdanj snežniki
so najina last,
od tod se je naša
razlegala čast.*

Nujno je rešiti tudi kadrovske probleme. Vodnikova domačija kot glas vprijočega v puščavi išče kulturnega animatorja, profesionalca, ki bi vodil in skrbel za delovanje Vodnikove hiše. S tem je povezan tudi neustrezen »obratovalni« čas domačije, ki zaposlenim sedaj le dvakrat na teden omogoča ogled razstav in hiše nasploh.

Potreba po takšnem objektu v naši bližini je dovolj velika, da bi se lahko vsi tisti, ki so za to pristojni, podvzivali pri iskanju primerne osebe, ki bi omogočil, da postane Vodnikova domačija šišenski Cankarjev dom, vendar bolj dostopen za tiste s tanjšo denarnico in brez zvez in poznanstev.

so 8. februarja 1984. leta odprli prenovljeno Vodnikovo domačijo v Zgornji Šiški. Zdaj, nekaj dni po drugi obletnici, smo jo obiskali, da bi se prepričali, če je domačija res postala središče kulturnega dogajanja v Šiški, kot so obljubljali pred dvema letoma. »Je in ni.« nam je odgovoril Milan Pirker, tajnik Zveze kulturnih organizacij občine Šiška.

Tudi v Gameljnah je pesem doma

Zdravljica s pevci KUD Stane Kosec

Pevci mešanega pevskega zbora KUD Stane Kosec Gameljne-Rašica bodo prihodnje leto proslavili 10-letnico uspešnega dela. V soboto 8. februarja ob slovenskem kulturnem prazniku so izvedli nadvse uspešen celovečerni koncert za krajane Gameljne, Rašice in sosednjih krajevnih skupnosti. Tudi tokrat jih je občinstvo v polni dvorani družbenih organizacij sprejelo nadvse toplo in prisrčno.

»Naš mešani pevski zbor sestavljajo delavke, delavci, gospodinjice, študentke, skratka, mešana družina raznih poklicev, za vse pa je ubrana lepa slovenska pesem sestavni del njihovega vsakdana.« nam je uvodoma dejala zborovodkinja Olga Jama, ki smo jo zmotili med vajami tik pred nastopom — celovečernim koncertom.

»Prvič smo se predstavili prav tu v Gameljnah, pred domačim občinstvom, 1. maja 1977. Pet nape-

vov in nekaj recitacij je že takrat navdušilo poslušalce in prav ta prvi nastop nas je opogumil, da začnemo z resnim delom. Po osmih letih se lahko pohvalimo s številnimi nastopi, tudi pevskih taborov v Šentvidu pri Stični se udeležujemo vsako leto.

Okrog 30 do 35 pevcev sestavlja mešani pevski zbor, v repertoarju pa imamo okrog 50 pesmi in napevov raznih avtorjev in skladateljev. Da smo lahko uspešni, terja od slehernega pevca precej napora pa tudi odrekanja prostega časa, saj brez trdega dela in rednih vaj mešani pevski zbor ne bi bil to, kar je.

Da mešani pevski zbor KUD Stane Kosec žanje uspehe povsod, kjer nastopajo, potrjujejo tudi Gallusova bronasta priznanja, ki jim jih je podelila občinska kulturna skupnost. Najzaslužnejšim članom (za 5-letno sodelovanje v zboru) je priznanja izročila zborovodkinja MPZ Karol Pahor Rozka Usenik.

Jože Čurlin

*»Kdo bo branil kosu peti?
Ženil se je včeraj brat,
jutri mislim svojo vzeti,
ravno vabim, bodi svat!«*

Kaj je čemu namenjeno:

- pionirska knjižnica (pionirčki, pridite, izberite in berite, ob četrtkih ob 17 pa še na uro pravljic skočite)
- Vodnikova galerija (občasne slikarske razstave — ureja likovni odbor ZKO)
- spodnja galerija (še ni dokončno urejena — namenjena bo predvsem kiparskim razstavam)
- dve sobi za stalni razstavi (Vodnikovi sodobniki, 150-letnica rojstva S. Jenka)
- dvorana pri kamniti mizi (še ni funkcionalno opremljena — nujna postavitev odra in tribun — za glasbene in dramske nastope in občasne razstave)
- podstrešje (še v fazi obnavljanja — dokončne odločitve o namembnosti še ni).

ODPRTO:

ob delavnikih: 8—14

torek, četrtek: 16—19.

Mile Jovanovič

Razvita kulturna dejavnost
v Donitu

Stik umetnost — delavec

(jj) Čudno zveni, nekako se nam zdi, da to ne gre skupaj! Kaj nas je privedlo do tega, da smo tako izgubili stik umetnost — delavec? Pa mogoče to ni najbolj važno. Važneje je: kaj namestavimo storiti, da se stanje izboljša? Kulturni delavci v delovnih organizacijah so še vedno »neumni« entuziasti, še vedno bele vrane, ljudje, ki hodijo vetru nasproti. Toda napredek je že tu. Sicer res ena lastovka še ne prinese pomladi, toda vzbudi upanje in vero, da jih bo vedno več. Sicer v nekaterih delovnih organizacijah kulturna dejavnost še ni zaživela, v nekaterih pa je že kar lepo razvita in lahko se pohvalimo, da je med temi tudi DONIT.

Komisija za kulturo tod deluje že nekaj let in to precej uspešno. Najbolj razvita dejavnost so razstave, naša tradicionalna ex tempore, literarni večeri, proslave itd.

Vsako leto mora kulturno iti korak naprej in razširiti svoje horizonte. Če smo zaključili lansko leto z uspehom in našim delavcem ponudili obilo kulture, to še ne pomeni, da bomo pri tem tudi ostali.

V letošnjem letu bomo še vedno prirejali vse, kar smo doslej, ponudbo pa nameravamo še razširiti in popestriti, saj s tem delavcu širimo kulturno znanje in njegov duhovni svet. Naša majhna sejna soba je doživela že veliko razstav najrazličnejših vrst, želimo pa, da bi se ta spisek še povečal. Izdelki invalidnih otrok, slepih, gluhih, so pretresljiva pričevanja, kaj vse zmore človekova volja. Slovenske pesnike slabo poznamo. Zakaj ne bi združili razstave o njih z večerom njihovih prelepih pesmi. Stara arhitektura je vedno zanimiva, slike starih slovenskih domačij bi bile zanimiv izziv. Zgodovina slovenske glasbe — koliko jo poznamo — predstavitev zbirke slovenskih narodnih pesmi in ljudskih glasbil bo razstava, ki bo pritegnila marsikoga.

Razstava slovenskih narodnih običajev in obrti bi bila tudi zanimiva, kajne?

Veliko je še možnosti, mnogo idej! Vse se bodo uresničile, vse bodo prišle na vrsto. Mi pa bomo imeli notranje zadovoljstvo, da delavcu nismo nudili le dela in zasluzka, ampak nekaj več, možnost, da obogati svoj notranji svet.